

Flader, som Kalken kan angribe, og derved forbinde sig i Masse. Hos os er Strand-sand, almindeligt Skælsand, det bedste og reneste; det indeholder ikke Ler eller organiske Stoffer (som Bakkesand); men Saltet, som findes deri fra Havet, maa altid bortvadskes. Udvadskningen er nem at foretage og at kontrolere. Man skovler Sandet op i en almindelig Murerballie, poster Vand over det og rører rundt i det med Spaden, alt mens man lader Vandet flyde bort over Balliens Kant eller gennem det halvcirkelformede Hul i Kanten. Saa længe Vandet skummer under Udvadskningen, er der endnu Salt i Sandet; naar der intet Skum findes mere, er Sandet rent.

En god Grovpuds blandes af Kalk, friskbrændte knuste Mursten (Chamotte), Kiselguhr og Skælsand. De knuste Mursten blandes i som et Tilslag, der senere gør sin Nytte som et særlig ensartet vandsugende Underlag for Finpuds; Murstenene skulle være friskbrændte som en Garanti for Renhed; ved Knusningen blive Brudfladerne i de enkelte Korn meget skarpe. Den brændte Sten som saadan er jo et overordentlig stærkt Materiale. Indblandingen af Kiselguhr i Grovpudsen, som jo er det dybest liggende Lag af Pudsen, sker for at omdanne Ætskalken delvis til kiselur Kalk, idet Kulsyren, som let afhælder de øverste Lag af Pudsen og omdanner Kalken til kulsur Kalk, har vanskeligere ved at naa de dybere Lag. Kiselguhren hjælper altsaa til hurtigere at binde de dybest liggende Partikler i Mørtelen sammen. Blandingen udføres med følgende Forhold: 1 Maal Kalk, 2 Maal knuste Mursten, 3 Maal Skælsand og 1 Maal Kiselguhr.

Naar Grovpudsen er velblandet, d. v. s. ganske ensartet, kastes Muren ud med den, og der paaføres saa tykt et Lag, at der mindst findes 1 Ctm. Tykkelse over Murens mest fremspringende Stene efter Afretningen. Denne maa ske med saa lange Retholter som muligt, for at Væggen kan blive saa plan som muligt og Hulheder undgaas. Denne Grovpuds bør da staa urørt, til den er hvidtørret. En bestemt Tid i Dage kan ikke afgøres paa Papiret; det afhænger af Aarstid, Varmegrad, Underlag, Gennemtræk o. m. a.

Finpudsen blandes af Kalk og finsigtet Skælsand, dog paa ingen Maade saa fint som f. Eks. Gulvsand. Ved Pudsen med Rivbrædt arbejdes ganske mekanisk de fineste Dele op i Overfladen, mens de grove gaa ned i Dybden. Vil man have Finpudsen meget hvid, kan man blande knust hvidt Marmorsand deri. Den blandes i Forholdet 1 til 1, dog altid med Iagttagelse af, hvorvidt Kalken er fed eller mager, eller om Tilslaget, f. Eks. Marmorsand, fordrer mere Kalk. Bliver Finpudsen for mager, d. v. s. for lidt kalkholdig, er den ubehagelig at male paa; bliver den for fed, vil den revne. Her kan kun i al Almindelighed gøres Rede for Blandingen; det er dog en Erfaringssag at gøre den rigtig i hvert enkelt Tilfælde.

Naar Finpudsen er færdig, opvandes Grovpudsen, d. v. s. den stænkes eller vandes fra en Vandkande med saa meget Vand, at ikke enkelte Partier af Fladen har suget Vand, mens andre staa tørre, og saa længe til man ser, at den hele Flade har suget sig fugtig og ikke enkelte Dele ligesom pludselig drikker eller suger Vandet til sig.

Naar Opvandingen er færdig, paaføres Finpudsen i saa stor en Udstrækning, som man mener at kunne bemale den Dag. Den paaføres ikke i sin hele Tykkelse paa en Gang, men lidt efter lidt, saa man kan være sikker paa, at den findes i og udfylder alle Smaahuller og Mellemrum mellem Grovpudsens øverste Partikler;  $\frac{1}{2}$  Centimeters Tykkelse er nok, ja, man maa sige, jo tyndere jo bedre; men Tykkelsen retter sig ogsaa her efter Underlagets Behandling. Er Grovpudsen meget grov med mange stærkt fremspringende Smaasten, saa maa Finpudsen være lidt tykkere, da det for den senere Behandling vil være til Skade, hvis der stikker Grovpudsspidsen op til Overfladen af Finpudsen. Den maa afrettes med saa langt Rivbrædt som muligt, for større Fladers Vedkommende af indtil en Meters Længde, og derefter pudses med Træbrædt. Som oftest bruge Murerne meget Vand til Pudsen; hvis Grovpudsen f. Eks. ikke er vandet tilstrækkelig op, suger den saa meget Vand fra Finpudsen, at denne bliver haard, paa sine Steder saa haard at pudse, at Træbrættet giver blanke Steder og glider af i Stedet for at bearbejde Pudsen ensartet over hele Fladen. Er dette Tilfældet, bliver Pudsen uensartet at male paa, og man maa derfor pudse videre med Filtbrædt (almindeligt Rivbrædt, beklædt med tykt Filt), men den almindelige Følge af, at Mureren stadig dypper Filtbrættet i Vand for at tilføre de forskellige Dele af Finpudsens Overflade Vand, medens han pudser, er, at han, for hver Gang han dypper, skyller Kalk af Filtbrættet og saaledes faar en mager og sandholdig